OLIMPIADA DE LIMBA ŞI LITERATURA ROMÂNĂ – SECȚIUNEA A

Etapa locală, 16.02.2019,

clasa a IX-a

- **Toate subiectele sunt obligatorii.**
- **Eseul sau răspunsurile nu vor fi precedate de titlu și/sau motto.**
- **Timp de lucru: 3 ore.**
- **Total: 100 de puncte**

Citește cu atenție următoarele texte pentru a putea răspunde la fiecare dintre cerințele formulate mai jos:

A. „Astăzi însă, știu și înțeleg că iubirea este făcută pentru cei umili, că cei mândri nu vor putea iubi niciodată. Cei mândri își închipuiesc că nu au trebuință de inimă; ei nu vor decât să cucerească, mereu să biruiască; ei cred, în sfârșit, că și în iubire succesul e tot. Dorințele lor poate se vor împlini, poftele lor poate vor fi mulțumite, da. Dar, vai, iubirea n-au s-o cunoască niciodată!

Căci iubirea cere supunere, o supunere oarbă ca și credința. În iubire n-ai să fii convins niciodată. Tot ce nu e supunere și devotament nu e iubire. Trebuie să trăiești mult, trebuie să suferi mult, trebuie să pricepi mult pentru ca inima ta să fie în stare a primi iubirea. Cei ambitioși, cei mândri, cei obraznici și nerecunoscători nu pot ști ce este iubirea și, așa, cei mai mulți dintre noi de abia la vârsta de cincizeci de ani începem să înțelegem iubirea, atunci, deci, când e prea târziu.

Pe mine viața m-a frământat, m-a umilit; mie viața mi-a mulcomit glasul. Astfel am ajuns să nu mai spun ca ele nu merita să fie iubite, ci să strig pretutindeni: știu să iubesc, fiindcă am învățat a plânge, a suspina și a mă resemna!”

(Liviu Rebreanu, *Mărturisire*)

B. „[..] Iubirea nu se dăruie decât pe sine și nu ia decât de la sine.

Iubirea nu stăpânește și nu vrea să fie stăpânită;

Fiindcă iubirii îi este de-ajuns iubirea.

Când iubiți, nu trebuie să spuneți *Creatorul e în inima mea*, ci mai degrabă *eu sunt în inima Creatorului*.

Și să nu credeți că puteți croi singuri drumul iubirii, fiindcă iubirea, dacă o meritați, vă va arăta drumul ea însăși.

Iubirea nu are nici o altă dorință decât aceea de a se împlini.

Dar, dacă iubești și trebuie să ai dorințe, fie ca acestea să fie:

Să te topești și să devii izvor ce susurul în noapte-și cântă;

Să cunoști durerea prea marii duioșii. […]”

(Kahlil Gibran, *Profetul*)

Subiectul I **30 de puncte**

Răspunde, pe foaia de concurs, la fiecare din următoarele cerințe referitoare la cele două texte date:

1. Transcrie, din fiecare text selectat, câte 3 cuvinte/secvențe care să ilustreze un câmp semantic comun. **6 puncte**
2. Ilustrează o funcție a limbajului prezentă în cele două texte, făcând referire la două secvențe relevante. **6 puncte**
3. Explică, în 50-100 de cuvinte, titlul textului B. **6 puncte**
4. Comentează, în 50-100 de cuvinte, secvența:

„ Iubirea nu se dăruie decât pe sine și nu ia decât de la sine.
Iubirea nu stăpânește și nu vrea să fie stăpânită;
Fiindcă iubirii îi este de-ajuns iubirea. ” **6 puncte**

5. Susține-ți opinia, prin raportare la ambele fragmente, despre apartenența acestora la tema iubirii. **6 puncte**

Notă! Niciun răspuns de la subiectul I nu va depăși 100 de cuvinte.

Subiectul II **35 de puncte**

Redactează un text, de 150 - 300 de cuvinte, care să reprezinte **o scrisoare** adresată unui prieten/unei prietene în care să-i împărtășești primii fiori ai iubirii, utilizând diverse mijloace artistice. Te vei semna cu numele Adrian/Adriana.

Notă! Pentru **conținut** vei primi **25 de puncte**. Pentru **redactare** vei primi **10 puncte** (organizarea ideilor în scris – 2 puncte; abilităţi de analiză şi argumentare – 2 puncte; utilizarea limbii literare – 2 puncte; ortografia – 2 puncte; punctuaţia – 1 punct; respectarea precizărilor privind numărul maxim de cuvinte – 1 punct.) **Textul care nu are cel puțin 150 de cuvinte nu va primi punctaj pentru redactare.**

Subiectul III **35 de puncte**

Scrie un eseu liber, de 600-900 de cuvinte, despre ***iubirea ca experiență de formare***, pornind de la cele două fragmente citate și valorificând experiențele tale culturale (literatură, arte plastice, muzică, cinematografie etc).

Notă! Pentru **conținut** vei primi **25 de puncte**. Pentru **redactare** vei primi **10 puncte** (organizarea ideilor în scris – 2 puncte; abilităţi de analiză şi argumentare – 2 puncte; utilizarea limbii literare – 2 puncte; ortografia – 2 puncte; punctuaţia – 1 punct; respectarea precizărilor privind numărul maxim de cuvinte – 1 punct.) **Textul care nu are cel puțin 600 de cuvinte nu va primi punctaj pentru redactare.**

OLIMPIADA DE LIMBA ŞI LITERATURA ROMÂNĂ – SECȚIUNEA A
Etapa locală, 16 februarie 2019

Clasa a X-a

- **Toate subiectele sunt obligatorii.**
- **Eseul sau răspunsurile nu vor fi precedate de titlu și/sau motto.**
- **Timp de lucru: 3 ore.**
- **Total: 100 de puncte**

Citește cu atenție următoarele texte pentru a putea răspunde la fiecare dintre cerințele formulate mai jos:

A.,,În deceniile următoare tot ce mi s-a întâmplat a avut legătură cu acest cadru, modest și mirific în egală măsură. Cred că faptul că l-am făcut aproape cu mâinile noastre a reprezentat o cotă parte din beatitudinea pe care am trăit-o acolo. Pentru că orice lucru are valoarea prețului pe care l-ai investit în el. Iar felul în care am făcut casa de la Comana îmi amintește felul în care, la sfârșitul adolescenței, îmi făceam singură rochiile, bătând prăvăliile ca să găsesc o bucată de stambă, pe care o croiam cu nesfârșite emoții și o coseam ore în șir cu acul, pentru că nu aveam mașină de cusut. (…) Tot așa, faptul că am reușit să transformăm o bătătură într-un mic paradis vegetal și o cocioabă de paiantă, într-un cămin romantic a reprezentat pentru noi o operă de care eram mândri, cu o mândrie care ne proteja într-o oarecare măsură chiar de istorie. Pentru că, oricât ar părea de ciudat, anii aceia dintre cutremur și Revoluție, atât de teribili, au fost pentru noi, foști copii născuți la oraș, un timp de fericită descoperire a nenumărate minuni care se întâmplau de la facerea lumii, mai importante decât ceea ce ni se întâmpla în contingent. Am scris mult despre Comana – ca mediu social, vatră de personaje colorate, în egală măsură tragice și grotești, tradiționale și marcate de transformarea lumii, stârnind revolta și stârnind mila, dar, în pofida a ceea ce am povestit despre destrămarea lumii țărănești și despre ceea ce am trăit noi, cufundați în acidul dizolvant al epocii, anii petrecuți la Comana, după ce pierduserăm totul, au reprezentat bucuria de a descoperi că tot ceea ce e firesc e miracol. Astfel, vieții noastre de intelectuali și de orășeni dependenți de istorie i s-a mai adăugat un plan. Acolo, nenorocirile, spaimele, umilințele din viața curentă apăreau aproape derizorii, raportate la felul în care – de mii de ani – o sămânță cât o gămălie de ac pusă în pământ face frunze, și flori, și fructe, și din nou semințe.”

(Ana Blandiana, *Casa din afara istoriei*, în vol. *Casele vieților noastre*)

B. „- E o poveste lungă, începu el. Ca s-o înțelegeți, trebuie să știți că totul a început de la Abdul, puiul de tătar de care vă vorbeam adineaori. (…) Dar mai târziu am aflat de la Lixandru că Aldea se întorsese toamna la București cu un secret învățat de la Abdul. După câte am înțeles eu, secretul era cam ăsta: că dac-or găsi vreodată o pivniță părăsită, plină cu apă, să caute nu știu ce fel de semne și, dacă găsesc semnele toate, să știe că în pivnița aceea e loc vrăjit, că pe-acolo se poate trece pe tărâmul celălalt.

- Ce vorbești, domnule?! exclamă zâmbind Dumitrescu.

- Da, așa pare-se că i-a învățat Abdul. Poate i-o fi învățat și altele, dar mai mult nu mi-a spus Lixandru. Că eu toate astea le-am aflat mai târziu de la Lixandru. Aldea, Lixandru și cu Iozi, băiatul rabinului din Calea Moșilor, au început în anul acela să umble pe maidane și pe la marginile Bucureștiului, să caute pivnițe părăsite. Au găsit mai multe, dar numai două pline cu apă. Și, cum spunea Lixandru, numai la una s-au potrivit semnele pe care le învățase Aldea de la Abdul.

- Ce fel de semne ? întrebă Dumitrescu.

- Asta n-o știu, că nu mi-au spus-o. Poate vreo măsurătoare, pentru că am aflat mai târziu că băieții umblau cu un baston lung și cu o traistă veche după ei. Bastonul l-au găsit rupt în două, dar de traistă nu i-au mai dat de urmă. Poate a luat-o băiatul rabinului cu el. Ce știu, că toate astea le-am aflat la anchetă și au scris și ziarele, ce știu e că Lixandru a sărit cel dintâi în apă, cu capul în jos, și a stat așa, sub apă, câteva minute. Iar când a ieșit, era alb la față și tremura de frig și le-a spus: ‹‹Dacă mai rămâneam puțin, nu mai mă vedeați››. Apoi a adăugat: ‹‹Dar să știți că e frumos, e ca în basme.›› Apoi a sărit și Darvari, tot cu capul în jos, dar a ieșit numaidecât, și-i clănțăneau dinții. ‹‹Eu mă cobor mâine, că acum e târziu››, le-a spus. Apoi au sărit încă doi băieți, Aldea și cu Ionescu. Primul știa să înoate pe sub apă, și a rămas mult. Celălalt, Ionescu, ieșise repede, aproape înghețat. Aldea, care știa bine să înoate, s-a ridicat de mai multe ori deasupra apei și le-a strigat: ‹‹N-o mai găsesc! O găsisem adineaori și acum a pierit, s-a ascuns din nou. Era ca o lumină mare de tot...›› S-a mai dat o dată la fund, a mai rămas câtva timp, apoi a ieșit, descurajat. ‹‹Era ca o peșteră de diamant, le-a spus, și luminată de parcă ardeau o mie de făclii...›› ‹‹Asta e!›› a strigat atunci băiatul rabinului. ‹‹O cunosc și eu.›› Și, după ce și-a luat rămas bun de la toți și s-a îmbrățișat cu Aldea și cu Lixandru, s-a zvârlit cu capul în jos și n-a mai ieșit. Băieții au așteptat până seara, apoi s-au dus fiecare pe la casele lor, după ce s-au jurat să nu dezvăluie nimănui semnele pe care le știau. (…) Apoi au început cercetările. Dar de la început s-au ivit dificultăți. Căci băieții spuneau toți că apa era mare, peste doi metri, căci nu-i dădeau ușor de fund, iar când a venit poliția, apa abia dacă era de un metru. Au căutat peste tot, zadarnic. Apoi au adus o pompă și au scos toată apa din pivniță, dar tot zadarnic. Mai târziu, când s-a reluat ancheta, s-au făcut săpături în fundul pivniței și au dat de un zid vechi și comisia arheologică a intervenit și au lărgit aria săpăturilor; s-au găsit resturi de fortificație medievală, apoi, și mai în adânc, urme de așezări omenești și mai vechi. Dar de băiatul rabinului, nici urmă.”

(Mircea Eliade, *Pe strada Mântuleasa*)

Subiectul I **(30 de puncte)**

Răspunde, pe foaia de concurs, la fiecare din următoarele cerințe referitoare la cele două texte date:

1. Ilustrează o funcție a limbajului prezentă în textele de mai sus, făcând referire la două secvențe semnificative. **6 puncte**

2. Precizează câte un motiv literar existent în fiecare dintre textele citate. **6 puncte**

3. Comentează, în 50-100 de cuvinte titlul textului A. **6 puncte**

4. Prezintă, comparativ, tipurile de perspectivă narativă din cele două texte. **6 puncte**

5. Comentează, în 50-100 de cuvinte, sensul secvenței: „Acolo, nenorocirile, spaimele, umilințele din viața curentă apăreau aproape derizorii, raportate la felul în care – de mii de ani

– o sămânță cât o gămălie de ac pusă în pământ face frunze, și flori, și fructe, și din nou semințe.” **6 puncte**

Notă! Niciun răspuns de la subiectul I nu va depăşi 100 de cuvinte.

Subiectul al II-lea (35 de puncte)

Redactează o pagină de jurnal, de 150-300 de cuvinte, în care să prezinți impresiile lui Iozi la vederea tărâmului celălalt.

Notă! Vei primi **25 de puncte** pentru **conţinutul** compunerii şi **10 puncte** pentru **redactare**. Punctajul pentru **redactare** se acordă doar în cazul în care compunerea are **minimum 150 de cuvinte şi dezvoltă subiectul propus**.

Subiectul al III-lea (35 de puncte)

Scrie un eseu liber de 600-900 de cuvinte despre ***evadarea din cotidian***, pornind de la cele două fragmente citate şi valorificând experiențele tale culturale (literatură, arte plastice, muzică, cinematografie etc.).

Notă! În elaborarea eseului, vei respecta structura textului de tip argumentativ: *ipoteza*, constând în *formularea tezei/a punctului de vedere* cu privire la temă, *argumentația* (cu trei argumente/raționamente logice/exemple concrete etc.) și *concluzia/sinteza*. Pentru **conținut** vei primi 25 de puncte. Pentru **redactare** vei primi 10 puncte (organizarea ideilor în scris – 2 puncte; abilităţi de analiză şi argumentare – 2 puncte; utilizarea limbii literare – 2 puncte; ortografia – 2 puncte; punctuaţia – 1 punct; respectarea precizărilor privind numărul maxim de cuvinte – 1 punct.) **Textul care nu are cel puțin 600 de cuvinte nu va primi punctaj pentru redactare.**

OLIMPIADA DE LIMBA ŞI LITERATURA ROMÂNĂ, SECŢIUNEA A
CLASA a XI-a
Etapa locală, 16 februarie 2019

- **Toate subiectele sunt obligatorii.**
- **Eseul/răspunsurile nu vor fi precedate de titlu şi/sau motto.**
- **Timpul de lucru: 3 ore**
- **Total: 100 de puncte**

Citeşte cu atenţie textele de mai jos.

A. Și de poveste și de asemenea vorbe iuți, Vitoria, nevasta lui Nichifor Lipan, își aducea aminte stând singură pe prispă, în lumina de toamnă și torcând. Ochii ei căprii, în care parcă se răsfrângea lumina castanie a părului, erau duși departe. Fusul se învârtea harnic, dar singur. Satul risipit pe râpi sub pădurea de brad, căsuțele șindrilite între garduri de răzlogi, pârâul Tarcăului care fulgera devale între stânci erau căzute într-o negură de noapte. Acei ochi aprigi și încă tineri căutau zări necunoscute.

Nechifor Lipan plecase de-acasă după niște oi, la Dorna, ș-acu Sfântu-Andrei era aproape și el încă nu se întorsese. În singurătatea ei, femeia cerca să pătrundă până la el. Nu putea să-i vadă chipul; dar îi auzise glasul. Întocmai așa spunea el povestea; femeia îi adăugase numai puține cuvinte despre câmpuri, holde și ape line. Aceste vorbe erau ale ei, izvorâte dintr-o veche dorință, și, repetându-le în gând, ochii i se aburiră ca de lacrimi. Viața muntenilor e grea; mai ales viața femeilor. Uneori stau văduve înainte de vreme, ca dânsa.

Nechifor Lipan s-a arătat totdeauna foarte priceput în meșteșugul oieritului. Stânile i-au fost bine rânduite și ciobanii ascultători. Bacii nu știau numai istorisiri, ci cunoșteau taina laptelui acru ș-a brânzei de burduf. Îi veneau scrisori și cereri de departe, din niște târguri cu nume ciudate. Ca să i le dezlege, Lipan se ducea la părintele Dănilă, după aceea trecea pe la crâșmă să beie un pahar cu alți munteni ca și dânsul, vrednici tovarăși în treburi de acestea.

B. O pâclă căzuse grea peste București, sufocând turlele bisericilor care deveniseră lucioase ca acoperite cu solzi de pește. Rotocoale de ceață tot treceau peste oraș, din zori de zi, în graba lor de a ajunge-n marginea lumii, de unde se prăbușeau în gol. Pe drum nu trecea nimeni, părea că și lătratul înfundat al câinilor sau cântecul păsărilor din pomii livezilor era purtat de graba cenușie. Sub clopotul de ceață tăceau toate, ca și cum timpul nu cursese niciodată pe ulițele Bucureștilor, și doar încremenirea domnise aici, cuprinzând în brațele ei liniștitoare oameni, case, animale. Lumea se făcuse mică-mică, sub paharul de sticlă fumurie așezat peste mahalaua Popii Drăgușin, și nici Stanca nu era altceva decât un punct pe harta mișcătoare a zilei.

La toate astea se gândea Stanca Mântuleasa, din pridvorul casei, de unde vedea întreaga curte, proaspăt măturată de vreuna dintre roabe, care acum nu se mai zărea pe nicăieri. Frigul de octombrie îi înțepa pielea brațelor, acoperite numai de cămașa subțire, dar gândurile Stancăi rătăceau în cine știe ce depărtări și nu simțea răceala nefirească de la miezul zilei de octombrie. Se ridicaseră încet în aerul amorțit și se încâlciseră prin vârfurile celor doi nuci care străjuiau casa, apoi, libere, luaseră drumul Stambulului, călăuzite de cele două fire subțiri și lungi lăsate-n urmă de trăsura lui Mantu. Așa curseseră și viețile lor, se gândea Stanca Mântuleasa, uneori tihnit, alunecând către acea ultimă zi de octombrie când ea știuse

Cum se simțea pe Tarcău în sus că lui Nechifor i-a căzut veste cu parale, răsăreau la crâșma lui domnu Iordan și lăutarii, parcă i-ar fi adus haițul. Omul se întorcea târziu acasă, însă cu chef. Femeia găsea de cuviință să se arate supărată. „Iar se oțărăsc în tine cei șapte draci!" îi zicea râzând Nechifor și-și mângâia mustața groasă adusă a oală. La mustața aceea neagră și la ochii aceia cu sprâncene aplecate și la toată înfățișarea lui îndesată și spătoasă, Vitoria se uita ascuțit și cu îndârjire, căci era dragostea ei de douăzeci și mai bine de ani. Așa-i fusese drag în tinerețâ Lipan, așa-i era drag ș-acum, când aveau copii mari cât dânșii. Fiind ea așa de aprigă și îndârjită, Lipan socotea numaidecât că a venit vremea să-i scoată unii din demonii care o stăpâneau. Pentru asta întrebuința două măiestrii puțin deosebite una de alta. Cea întâi se chema bătaie, iar a doua o bătaie ca aceea ori o mamă de bătaie. Muierea îndura fără să crâcnească puterea omului ei și rămânea neînduplecată, cu dracii pe care-i avea; iar Nechifor Lipan își pleca fruntea și arăta mare părere de rău și jale. Pe urmă lumea li se părea iar bună și ușoară, după rânduiala lui Dumnezeu din povestea baciului care fusese jidov.

Avere aveau cât le trebuia: poclăzi în casă, piei de miel în pod; oi în munte. Aveau și parale strânse într-un cofăiel cu cenușă. Fiindu-le lehamite de lapte, brânză și carne de oi sfârtecate de lup, aduceau de la câmpie legume. Tot de la câmpii largi cu soare mult aduceau făină de păpușoi. Uneori se ducea Vitoria singură și o încărca în desagi pe cinci căluți. Pe cel din frunte călărea ea bărbătește; ceilalți veneau în urmă cu capetele plecate și cu frâiele legate de cozile celor dinainte.

Din șapte prunci cu cât îi binecuvântase Dumnezeu, le rămăseseră doi. Cinci muriseră de pojar ori de difterie; numele și imaginile li se uitaseră și li se amestecaseră cu florile, cu fluturii și mieii anilor. La cei rămași, amândoi se uitau cu plăcere. Lipan desmierda mai mult pe fată, care era mai mare și avea numele Minodora, așa cum auzise el de la o maică de la Agapia și-i plăcuse; iar pe flăcăuaș îl chema că nu-și va mai vedea bărbatul întorcându-se din drumurile lui, alteori chinuit, cotind și ocolind pietroaie și gropi pline cu noroi. De câte ori se prăvălise trăsura vieții lor în gura vreunui șanț, de-atâtea ori Mantu știuse să o dezgroape din noroi, înnoind-o și gătind-o mai bine ca-nainte. Așa că Stanca luase drept dragoste, și poate că asta și era, emoția ce-o tăia-n două, din cap până-n picioare, când îi vedea brațele groase, de uriaș, ridicând osia ruptă ca pe o jucărie stricată și dregând-o. Mantu avea mâinile mari şi puternice ale celor din neamul său și degetele atât de groase, că, dintr-un inel de-al lui, Stanca de 16 ani, pe care venise s-o pețească, aproape și-ar fi putut face brățară. Acum inelul cu smarald care-i stătuse lui în acea zi pe deget strălucea tot mai slab, la gâtul Stancăi, suspendat de un fir de aur gros, împlinindu-i toate temerile. Boierul plecase, pentru totdeauna, și oasele lui n-aveau să mai odihnească niciodată-n curtea bisericii pe care amândoi plănuiseră s-o ridice cu ani în urmă, al cărei schelet de lemn Stanca îl vedea ca aievea din pridvorul casei. Și acum știa, cu experiența celor treizeci și patru de ani pe care urma să-i împlinească la sfârșit de decembrie, că era una din zilele către care alergaseră anii vieții lor, că acum avea să afle ceea ce știa de mult și nimeni nu putea schimba. Mantu murise printre străini, iar sufletul îi rătăcea pe drumul Stambulului, orb, fără să mai găsească semnele care-l duceau întotdeauna spre casă. Îl văzuse Stanca, cu ochii minții, îl văzuse și Marghioala, în fundul ceștii de cafea, cum zăcea în fundul unei pivnițe, o grămadă de oase albite de timp, mari, pe jumătate îngropate în pământ. Nu i-a spus nimic odorului ei preferat din odraslele Unghiesculuiui, Stăncuța ei, pe care-o zărea acum, pe fereastra bucătăriei de vară, unde se dusese după niște oale, cu fruntea brobonită de sudoarea gândurilor rele, cu globii ochilor duși în fundul capului de nemâncare și nesomn, și porni cu pasul ei încă vioi s-o ducă cu vorba blândă în casă, s-o încălzească cu un pahar de lapte îndulcit cu miere și cu iarba întremătoare pe care i-o mai strecura uneori în ceașcă fără ca ea

Gheorghiță și maică-sa îl ocrotea și-l apăra ori de câte ori în ochii lui Lipan erau nouri de vreme rea. (Mihail Sadoveanu, *Baltagul*)	să observe. Degeaba Marghioala o-ndeamnă să intre-n casă sau măcar să-și ia pe umeri giubeaua groasă, că n-are rost să stea până seara cu ochii-n lungul drumului, că tot nimic n-are să vadă venind de-acolo… Îi spune c-o să mai stea o vreme așa, și-o să vadă cu ochii minții biserica lui Gavriil, pe care urmează s-o ridice. Cuvintele se prefac dintr-odată în dumicați grei și se opresc la-ncrengătura gâtlejului, iar Stanca tace, înghițindu-le la loc, pentru totdeauna, cuvinte rătăcite la mijlocul drumului lor spre lume, ca și bărbatul ei pornit pe un drum fără întoarcere. (Andreea Răsuceanu, *O formă de viață necunoscută*)

Subiectul I **30 de puncte**

Răspunde, pe foaia de concurs, la fiecare dintre următoarele cerințe referitoare la cele două texte:

1. Ilustrează două valori stilistice ale adjectivelor, făcând referire la fragmentul extras din romanul *Baltagul* de Mihail Sadoveanu. **6 puncte**
2. Evidențiază o funcție a comunicării comună celor două texte. **6 puncte**
3. Prezintă două trăsături ale vocii narative din fragmentul extras din textul B. **6 puncte**
4. Comentează următoarea secvență din textul A, evidențiind semnificația acesteia: „În singurătatea ei, femeia cerca să pătrundă până la el. Nu putea să-i vadă chipul; dar îi auzise glasul. Întocmai așa spunea el povestea; femeia îi adăugase numai puține cuvinte despre câmpuri, holde și ape line. Aceste vorbe erau ale ei, izvorâte dintr-o veche dorință, și, repetându-le în gând, ochii i se aburiră ca de lacrimi. Viața muntenilor e grea; mai ales viața femeilor.” **6 puncte**
5. Susține-ți opinia despre modul cum se realizează portretul celor două femei în cele două fragmente de text. **6 puncte**

Notă! Niciun răspuns nu va depăși 100 de cuvinte.

Subiectul al II-lea **35 de puncte**

Redactează o pagină de jurnal, de 150-300 de cuvinte, sub forma unui monolog interior, din perspectiva unuia dintre cele două personaje feminine, evidențiind trăirile și sentimentele generate de evenimentele din viața acestuia.

Notă! Textul nu va depăși 300 de cuvinte. Pentru **conținut** vei primi **25 de puncte**. Pentru **redactare** vei primi **10 puncte** (organizarea ideilor în scris – 2 puncte; abilităţi de analiză şi argumentare – 2 puncte; utilizarea limbii literare – 2 puncte; ortografia – 2 puncte; punctuaţia – 1 punct; respectarea precizărilor privind numărul maxim de cuvinte – 1 punct.) **Textul care nu are cel puțin 150 de cuvinte nu va primi punctaj pentru redactare.**

Subiectul al III-lea **35 de puncte**

Scrie un eseu de 600 – 900 de cuvinte despre *diversele ipostaze ale feminității*, pornind de la cele două texte și valorificând experiența ta culturală.

Notă! În elaborarea eseului, vei respecta structura textului de tip argumentativ: *ipoteza*, constând în *formularea tezei/a punctului de vedere* cu privire la temă, *argumentația* (cu trei argumente/raționamente logice/exemple concrete etc.) și *concluzia/sinteza*.

Pentru **conținut** vei primi 25 de puncte. Pentru **redactare** vei primi 10 puncte (organizarea ideilor în scris – 2 puncte; abilităţi de analiză şi argumentare – 2 puncte; utilizarea limbii literare – 2 puncte; ortografia – 2 puncte; punctuaţia – 1 punct; respectarea precizărilor privind numărul maxim de cuvinte – 1 punct.) **Textul care nu are cel puțin 600 de cuvinte nu va primi punctaj pentru redactare.**

OLIMPIADA DE LIMBA ŞI LITERATURA ROMÂNĂ – SECȚIUNEA A

Etapa locală,16 februarie 2019

CLASA a XII-a

- **Toate subiectele sunt obligatorii.**
- **Eseul sau răspunsurile nu vor fi precedate de titlu și/sau motto.**
- **Timp de lucru: 3 ore.**
- **Total: 100 de puncte**

Citește cu atenție următoarele texte pentru a putea răspunde la fiecare dintre cerințele formulate mai jos:

A. Ce stai, omule, în ruinele acestea şi plângi?
Plâng berzele zilelor ce trec cu-o aripă neagră, cu-o aripă albă.
Plâng zilele care trec moarte.
Plâng copiii fără părinţi,
Plâng fiinţele flămânde în pădurile nopţii, fiarele, şerpii, vietăţile crude şi blânde.
Plâng femeile înşelate, plâng bărbaţii minţiţi.
Plâng oamenii supuşi,
Plâng oamenii fără speranţă.
Plâng păsările şi vitele ucise ca să fie mâncate,
Și-mi plâng toate multele subtimpuri pierdute.
Îmi plâng păcatele. Plâng că timpurile nu se mai întorc.
Plâng că omul se duce şi se întoarce uitându-se numai în pământ,
Ca şi cum îşi caută mormântul.
Mă plâng pe mine, cel cântat de tine.

(**Tudor Arghezi,** ***Versuri descălțate***)

B. Arendaș al stelelor,
străvechile zodii
mi le-am pierdut.
Viaţă cu sânge şi cu poveşti
din mâini mi-a scăpat.
Cine mă-ndrumă pe apă?
Cine mă trece prin foc?
De păseri cine mă apără?

Drumuri m-au alungat,
De nicăieri pământul
nu m-a chemat.
Sunt blestemat!

Cu cănele şi cu săgeţile ce mi-au rămas
mă-ngrop,
la rădăcinile tale mă-ngrop,
Dumnezeule, pom blestemat.

(**Lucian Blaga,** ***Cuvântul din urmă***)

Subiectul I 30 de puncte

1. Evidențiază două corespondențe (tematice, compoziționale, stilistice etc.) existente între cele două texte citate. **6 puncte**
2. Ilustrează o particularitate de construcție a discursului poetic blagian. **6 puncte**
3. Prezintă mijloacele de realizare a deixisului personal în poezia lui Arghezi. **6 puncte**
4. Comentează, în 50-100 de cuvinte, semnificația titlului poeziilor citate, în relație cu conținutul fiecăreia. **6 puncte**
5. Demonstrează modul în care cei doi poeți interbelici se raportează la manifestările tehnicii moderne, așa cum reiese din textele citate. **6 puncte**

Notă! Niciun răspuns nu va depăși 100 de cuvinte

Subiectul al II-lea 35 de puncte

Redactează un text reflexiv, de 150 – 300 de cuvinte, în care să prezinți concepția ta despre destinul creatorului/scriitorului în societate.

Notă! Pentru **conținut** vei primi **25 de puncte**. Pentru **redactare** vei primi **10 puncte** (organizarea ideilor în scris – 2 puncte; abilităţi de analiză şi argumentare – 2 puncte; utilizarea limbii literare – 2 puncte; ortografia – 2 puncte; punctuaţia – 1 punct; respectarea precizărilor privind numărul maxim de cuvinte – 1 punct.)

Textul care nu are cel puțin 150 de cuvinte nu va primi punctaj pentru redactare.

Subiectul al III-lea 35 de puncte

Scrie un eseu liber de 600-900 de cuvinte despre **actul creației – între pasiune și dezamăgire**, pornind de la cele două fragmente citate și valorificând experiențele tale culturale. (literatură, arte plastice, muzică, cinematografie etc.)

Notă! În elaborarea eseului, vei respecta structura textului de tip argumentativ: *ipoteza*, constând în *formularea tezei/a punctului de vedere* cu privire la temă, *argumentația* (cu trei argumente/raționamente logice/exemple concrete etc.) și *concluzia/sinteza*. Pentru **conținut** vei primi **25 de puncte**. Pentru **redactare** vei primi **10 puncte** (organizarea ideilor în scris – 2 puncte; abilităţi de analiză şi argumentare – 2 puncte; utilizarea limbii literare – 2 puncte; ortografia – 2 puncte; punctuaţia – 1 punct; respectarea precizărilor privind numărul maxim de cuvinte – 1 punct.)

Textul care nu are cel puțin 600 de cuvinte nu va primi punctaj pentru redactare.